

T R E Ś C:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 264. — Nr 360 z dnia 26.8.1951 r. w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy towarów produkowanych przez przemysł papierniczy.
- Poz. 265. — Nr 353 z dnia 31.8.1951 r. w sprawie zapewnienia w zakładach pracy praktycznej nauki zawodu uczniom szkół przysposobienia zawodowego oraz zasadniczych szkół zawodowych.
- Poz. 266. — Nr 355 z dnia 6.9.1951 r. w sprawie określenia dodatkowych materiałów przedstawianych przy lokalizacji szczegółowej obiektów inwestycyjnych grupy I.
- Poz. 267. — Nr 357 z dnia 10.9.1951 r. w sprawie uchylecia obowiązku zawierania umów generalnych i bezpośrednich na przewóz towarów w 1951 r.
- Poz. 268. — Nr 358 z dnia 12.9.1951 r. w sprawie oszczędniejszego stosowania i usprawnienia gospodarki cementem.

Poz. 269. — Nr 361 z dnia 14.9.1951 r. w sprawie powołania Komisji do opracowania całokształtu zagadnień zabezpieczenia zdrowia i życia ludzkiego oraz mienia, przed szkodliwymi następstwami niewłaściwego obchodzenia się z materiałami niebezpiecznymi.

INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 270. — Nr 7 z dnia 8. 9. 1951 r. w sprawie trybu i terminów składania zapotrzebowań na przewóz ziemiopłodów środkami transportu drogowego w okresie jesiennym 1951 r.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 271. — z dnia 12.9.1951 r. w sprawie uzgadniania lokalizacji.

264.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 360 z dnia 26 sierpnia 1951 r.

(znak OP12-9/13)

w sprawie zmiany ogólnych warunków dostawy towarów produkowanych przez przemysł papierniczy.

Na podstawie art. 36 pkt. 1) ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ogólnych warunkach dostawy towarów produkowanych przez przemysł papierniczy, stanowiących załącznik nr 23 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226) wprowadza się następującą zmianę:

Po § 12 dodaje się § 12a o brzmieniu:

„ § 12a. Przepisy §§ 8 — 12 mają zastosowanie w przypadku, gdy zarządzenia wydane na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128) nie stanowią inaczej”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w z. J. Kutin

MINISTER PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO B. Rumiński

265.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 353 z dnia 31 sierpnia 1951 r.

(znak SO2B-03-51)

w sprawie zapewnienia w zakładach pracy praktycznej nauki zawodu uczniom szkół przysposobienia zawodowego oraz zasadniczych szkół zawodowych.

W związku z pkt. IV ust. 1 uchwały Nr 448 Prezydium Rządu z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego (Mon. Pol. Nr A-59, poz. 776) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z organizowaniem praktycznej nauki zawodu dla uczniów szkół przysposobienia zawodowego oraz zasadniczych szkół zawodowych, zakłady pracy zapewnią tym uczniom odpowiednią ilość miejsc dla odbywania praktycznej nauki zawodu oraz okażą wymienionym szkołom niezbędną pomoc przy organizowaniu tej nauki.

§ 2. Zakłady pracy, w których dotychczas odbywali praktyczną naukę zawodu uczniowie szkół przysposobienia przemysłowego oraz szkół zawodowych I stopnia stosownie do dotychczas obowiązujących przepisów, obowiązane są umożliwić szkole prowadzenie w tych zakładach pracy praktycznej nauki zawodu dla liczby uczniów nie mniejszej niż w roku szkolnym 1950/51 r.

§ 3. Praktyczną naukę zawodu dla uczniów szkół zawodowych wymienionych w § 1 należy organizować na podstawie „Umowy o praktyczną naukę zawodu“, zawartej pomiędzy szkołą i zakładem pracy wg wzoru ustalonego zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów nr 136 z dnia 18 sierp-

nia 1951 r. w sprawie wzoru umowy pomiędzy szkołą, a zakładem pracy o praktyczną naukę zawodu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

266.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 355 z dnia 6 września 1951 r.

(znak WO/4002)

w sprawie określenia dodatkowych materiałów przedstawianych przy lokalizacji szczegółowej obiektów inwestycyjnych grupy I.

W związku z § 226 ustęp 3 instrukcji PKPG Nr 20 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG Nr 104 z dnia 3 maja 1950 r. wraz z późniejszymi zmianami (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 14, poz. 135, Nr 19, poz. 185 i nr 23, poz. 241) ustala się, co następuje:

§ 1. W celu uzyskania zaświadczenia Komisji Lokalizacyjnej przy Zespole Wojskowym PKPG o uzgodnieniu lokalizacji szczegółowej obiektów inwestycyjnych grupy I (zasadniczych) należy przedstawić Komisji Lokalizacyjnej następujące materiały:

- 1) dowód ustalenia lokalizacji ogólnej;
- 2) lokalizację szczegółową projektowanej inwestycji w kilku wariantach wraz z uzasadnieniem;
- 3) szczegółowo wypełnioną metrykę lokalizacyjną inwestycji (załącznik Nr 21 lub Nr 22 Instrukcji PKPG Nr 20);
- 4) plan współpracy z innymi zakładami;
- 5) charakterystykę techniczną poszczególnych głównych budynków i urządzeń (np. pow. użytkowa, rodzaj konstrukcji, grubość murów i stropów, wysokość zabudowy itp.) oraz szkice głównych budynków w planie i przekrojach (w tym kotłownie z kominami, wieże ciśnieni, zbiorniki różnych rodzajów itp.);
- 6) plan sytuacyjny miejscowości w skali 1:5000 — 1:25000, z naniesieniem granic terenu pod budowę obiektu oraz zaznaczeniem wszystkich obiektów przemysłowych, komunikacyjnych, osiedli itp. — znajdujących się w okolicy w promieniu do 5 km;
- 7) schematyczny plan generalny zakładu z podaniem dokładnej granicy zakładu i odległości od najbliższych położonych obiektów wymienionych w punkcie 6) (w skali 1:500 — 1:1000);
- 8) opinię Biura Wojskowego właściwego ministerstwa (urzędu centralnego) co do celowości budowy w tym rejonie.

§ 2. Lokalizacja szczegółowa obiektów inwestycyjnych grupy I, których budowa została już rozpoczęta lub zakończona nie będzie rozpatrywana przez Komisję Lokalizacyjną.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje z dniem 15 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. P. Jaroszewicz

267.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 357 z dnia 10 września 1951 r.

(znak KL2E-01-42)

w sprawie uchylenia obowiązku zawierania umów generalnych i bezpośrednich na przewóz towarów w 1951 r.

Na podstawie art. 4 pkt 2) oraz art. 6 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r., o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. R. P. nr 21, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 149 z dnia 23 kwietnia 1951 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych obowiązujących do zawierania umów generalnych i bezpośrednich na przewóz towarów w 1951 r., terminu zawierania tych umów oraz zwolnienia od obowiązku zawierania umów planowych w tym zakresie (Biuletyn PKPG nr 15, poz. 147)

§ 2. Umowy planowe o przewóz towarów zawarte w wykonaniu zarządzenia o którym mowa w § 1 pozostają w mocy, jednakże każdej ze stron przysługuje prawo odstąpienia od umowy w terminie 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

268.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 358 z dnia 12 września 1951 r.

(znak BU6-1M-62)

w sprawie oszczędnego stosowania i usprawnienia gospodarki cementem.

W celu zapewnienia pełnego i terminowego zaopatrzenia budownictwa w cement i w związku z koniecznością zaostrożenia dyscypliny w zakresie najoszczędniejszego, technicznie i gospodarczo uzasadnionego stosowania i rozchodowania cementu zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zabrania się stosowania betonu nieuzbrojonego w ustrojach, które mogą być wykonane z innych mniej deficytowych materiałów, jak z cegły, kamienia łamanego, kamienia polnego itp.

2. W przypadkach wyjątkowych dyrektor właściwego centralnego zarządu sprawującego nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym, może na pisemny wniosek nadzoru budowlanego uzgodniony z biurem projektów, po party szczegółowym uzasadnieniem nieodzownej konieczności — zezwolić na wykonanie ustroju z betonu nieuzbrojonego.

§ 2. 1. Stosowanie zaprawy cementowej lub cementowo-wapiennej do wykonania murów z cegły, kamienia łamanego lub polnego oraz do wykonania robót tynkarskich jest dozwolony jedynie w przypadkach, gdzie nie może ona

być z przyczyny nieodzownej konieczności technicznej zastąpiona przez zaprawę innego rodzaju.

2. Konieczność stosowania zaprawy cementowej lub cementowo-wapiennej stwierdza protokolarnie komisja złożona z właściwego inspektora nadzoru, kierownika robót oraz przedstawiciela biura projektów, które opracowało dokumentację techniczną.

§ 3. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 października 1951 r. w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) zarządzenia wykonawcze ograniczenia zużycia cementu przez zastosowanie między innymi następujących środków:

- 1) niezwłoczne zrewidowanie projektów wykonywanych obiektów w zakresie zastępowania urządzeń zagospodarowania terenu (dróg, ramp, ogrodzeń itp.) o konstrukcji betonowej lub żelbetowej — ustrojami nie wymagającymi cementu lub zużywającymi cement w minimalnej ilości;
- 2) niezwłoczne zrewidowanie projektów wykonywanych obiektów w celu wyeliminowania cementu do zapraw i ograniczenia użycia go do przypadków nieodzownej konieczności;
- 3) niesłusowanie w projektach na 1952 r. ustrojów z betonu nieuzbrojonego oraz zapraw cementowych lub cementowo-wapiennych z dopuszczeniem odstępstwa od tej zasady jedynie w przypadkach nieodzownej konieczności, którą stwierdzić powinna rada techniczna biura projektów;
- 4) zastąpienie betonowych fundamentów pod obiekty budowlane fundamentami z kamienia naturalnego lub sztucznego;
- 5) zastąpienie betonowych fundamentów pod nawierzchnie drogowe fundamentami z kamienia łamanego;
- 6) ograniczenie do minimum produkcji prefabrykowanych kostek drogowych (trylinek) przez wykonywanie nawierzchni z tłucznia, kamienia łamanego, polnego lub kruszyw zastępczych;
- 7) zmniejszenie produkcji wyrobów betonowych przez zastąpienie ich wyrobami z ceramiki, silnikatów, tworzyw wapienno-piaskowych itp.;
- 8) ograniczenie produkcji żelbetowych podkładów kolejowych do ilości niezbędnej dla celów doświadczalnych;
- 9) wprowadzenie obowiązku wibrowania betonu na budowach w oparciu o aktualne możliwości zaopatrzenia przedsiębiorstw wykonawczych w wibratory;
- 10) zwiększenie lub podjęcie we własnym zakresie produkcji kamienia łamanego, polnego, tłuczni itp. w ilości wystarczającej do zastąpienia ustrojów betonowych — kamiennymi.

§ 4. Kierownicy nadzoru, w uzgodnieniu z biurem projektów, obowiązani są w ciągu dwóch tygodni od wejścia w życie zarządzeń wykonawczych, o których mowa w § 3, spowodować korektę dokumentacji w myśl postanowień zawartych w §§ 1, 2, i 3 oraz podać ją przedsiębiorstwu wykonawczemu do wiadomości i zastosowania.

§ 5. Produkcja żelbetowych baraków składanych prefabrykowanych, począwszy od dnia 1 października 1951 r. może odbywać się wyłącznie za zgodą Przewodniczącego PKPG.

§ 6. 1. Ministrowie: Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli oraz Przemysłu Drobno i Rzemiosła łącznie zarządzają do dnia 1 listopada 1951 r. ustalenie jednego do dwóch typów wibratorów kwalifikujących się do masowej produkcji i masowego stosowania oraz uruchomienie produkcji wibratorów w 1952 r.

2. Minister Handlu Zagranicznego, w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG zwiększy dostawy importowe wibratorów w ilości nieodzownej dla rozszerzenia metody wibrowania betonu w budownictwie do czasu uzyskania dostatecznej ilości wibratorów z produkcji krajowej.

§ 7. Minister Budownictwa Przemysłowego poleci Instytutowi Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zrewidowanie w terminie do dnia 20 października 1951 r. pomocniczych wskaźników zużycia materiałowego w ten sposób, aby dla całości budownictwa objętego wskaźnikami zużycia cementu uległo zmniejszeniu w globalnej średniej najmniej o 5 procent.

§ 8. Właściwi ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe wydadzą w terminie do dnia 1 października 1951 r. zarządzenia regulujące gospodarkę cementem na placach budów, przez:

- 1) podniesienie technologii betonu na placu budowy dla uzyskania żądanej jakości przy użyciu niezbędnego minimum cementu;
- 2) wprowadzenie na wszystkich budowach oszczędnościowych receptur i tablic w dozowaniu betonu i zapraw cementowych oraz cementowo-wapiennych;
- 3) rozszerzenie stosowania na placach budów urządzeń do dozowania i przesiewania składników betonu i zapraw w oparciu o aktualne możliwości zaopatrzenia w powyższe urządzenia;
- 4) wzmożenie kontroli racjonalnej gospodarki cementem przez dokonywanie na każdej budowie przynajmniej raz w miesiącu technicznej kontroli zużycia cementu;
- 5) ustalenie odpowiedzialności kierowania budowy za prawidłowe wykonanie betonu oraz zapraw cementowych i cementowo-wapiennych, zgodnie z nowymi metodami obliczeniowymi, określonym przez recepturę składem mieszaniny i oszczędnościowymi normami zużycia cementu.

§ 9. W terminie do dnia 15 listopada 1951 r. właściwi ministrowie przedstawią Przewodniczącemu PKPG sprawozdania z wykonania przez podległe jednostki zarządzeń, o których mowa w §§ 3 i 8.

§ 10. W przypadkach naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia, należy wyciągnąć w stosunku do winnych konsekwencje służbowe a jeżeli czyn ma charakter przestępstwa, należy kierować doniesienie do właściwego prokuratora lub Komisji Specjalnej do walki z nadużyciami i szkodnictwem gospodarczym, w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności, stosownie do obowiązujących przepisów.

§ 11. Postanowienie zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 102 z dnia 2 maja 1950 r. w sprawie oszczędnego stosowania cementu w budownictwie (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 133) pozostają w mocy.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 12 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

269.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 361 z dnia 14 września 1951 r.

(znak OP70-04-308)

w sprawie powołania Komisji do opracowania całokształtu zagadnień zabezpieczenia zdrowia i życia ludzkiego oraz mienia przed szkodliwymi następstwami niewłaściwego obchodzenia się z materiałami niebezpiecznymi.

Stosownie do § 7 ust. 2 uchwały Prezydium Rządu z dnia 4 października 1950 r. w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa ruchu i ochrony pracy przy przewozie, przeladunku i magazynowaniu materiałów niebezpiecznych i szkodliwych (Monitor Polski A—109, poz. 1373) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) Komisję do opracowania całokształtu zagadnień zabezpieczenia zdrowia i życia ludzkiego oraz mienia przed szkodliwymi następstwami niewłaściwego obchodzenia się z materiałami łatwopalnymi, wybuchowymi, trującymi, żrącymi, duszącymi i zakaźnymi, (materiałami niebezpiecznymi) i zwaną dalej w skróceniu Komisją

§ 2. Zadaniem Komisji jest:

- 1) opracowanie zasad i metod racjonalnego obchodzenia się z poszczególnymi materiałami niebezpiecznymi;
- 2) ustalenie najważniejszych opakowań materiałów niebezpiecznych;
- 3) opracowanie zasad transportu, przeladunku i magazynowanie materiałów niebezpiecznych;
- 4) przeprowadzenie rewizji wszystkich obowiązujących ustaw, rozporządzeń, zarządzeń, regulaminów i instrukcji dotyczących zagadnień wymienionych w pkt. 1), 2) i 3);
- 5) opracowanie na podstawie przeprowadzonych badań szczegółowych tez do wydania aktów prawnych zabezpieczających zdrowie i życie ludzkie oraz mienie przed szkodliwymi następstwami niewłaściwego obchodzenia się z materiałami niebezpiecznymi.

§ 3. W skład Komisji wchodzi:

- przewodniczący i zastępca przewodniczącego wyznaczeni przez Przewodniczącego PKPG;
- jako członkowie przedstawiciele niżej wymienionych urzędów i instytucji:
 - 1) Centralnej Rady Związków Zawodowych;
 - 2) Sztabu Generalnego;
 - 3) Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego;
 - 4) Ministerstwa Kolei;
 - 5) Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego;
 - 6) Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego;
 - 7) Ministerstwa Przemysłu Chemicznego;
 - 8) Ministerstwa Przemysłu Lekkiego;
 - 9) Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego;
 - 10) Ministerstwa Górnictwa;

11) Ministerstwa Żeglugi;

12) Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej;

13) Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 4. 1. Funkcje Sekretariatu Komisji pełnić będzie Centralny Instytut Ochrony Pracy.

2. Do obowiązków Sekretariatu należeć będzie również opracowanie sformułowań wyników prac Komisji.

§ 5. W wykonaniu zadań wynikających z niniejszego zarządzenia Komisja może żądać od poszczególnych resortów, instytucji i przedsiębiorstw wszelkich danych i informacji z zakresu zagadnień dla których została powołana.

§ 6. 1. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący, co najmniej raz na 2 tygodnie; powinien on również zwołać posiedzenie na pisemne żądanie co najmniej 3 członków Komisji.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Do ważności uchwał Komisji konieczna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy i co najmniej $\frac{1}{3}$ ogólnej liczby głosów.

§ 7. Opracowanie poszczególnych zagadnień, wchodzących w zakres działania Komisji, przewodniczący jej może powierzać rzeczoznawcom, zarówno spośród członków Komisji jak i spośród innych osób, na zasadzie umowy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 8. 1. Nadzór nad działalnością Komisji należy do Przewodniczącego PKPG, któremu przewodniczący Komisji składać będzie miesięcznie sprawozdanie z działalności Komisji

2. Opracowania dotyczące określonych zagadnień powinny być przedstawiane do realizacji w miarę zakończenia prac.

3. Komisja powinna rozpocząć swe prace od dnia 15 września 1951 r. Ostateczny termin ukończenia całości prac ustala się na dzień 15 maja 1952 roku.

§ 9. Szczegółowy tryb działania Komisji ustali regulamin uchwalony przez Komisję na pierwszym jej posiedzeniu i zatwierdzony przez Przewodniczącego PKPG.

§ 10. Za udział w posiedzeniach Komisji przewodniczący i członkowie otrzymywać będą wynagrodzenie na zasadach ustalonych uchwałą Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A—9, poz. 134) z tym, że wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków Komisji ustala się zgodnie z postanowieniami punktów 3 i 4 ust. IV wymienionej uchwały.

§ 11. Wydatki Komisji pokrywane będą z budżetu PKPG w ramach zatwierdzonego preliminarza budżetowego.

§ 12. Miejscem urzędowania Komisji jest Centralny Instytut Ochrony Pracy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

w porozumieniu:

PRZEWODNICZĄCY CENTRALNEJ RADY
ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

W. Kłosiewicz

270.

**INSTRUKCJA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 7 z dnia 8 września 1951 r.

(znak KL6A-02-32)

**w sprawie trybu i terminów składania zapotrzebowań na
przewóz ziemiopłodów środkami transportu drogowego
w okresie jesiennym 1951 r.**

W wykonaniu postanowienia § 3 ust. 1 uchwały Prezydium Rządu Nr 635 z dnia 5 września 1951 r. w sprawie jesiennej akcji przewozów ziemiopłodów środkami transportu drogowego w 1951 r. ustala się następujący tryb i terminy składania zapotrzebowań na przewóz ziemiopłodów środkami transportu drogowego w okresie jesiennym 1951 roku przez jednostki podległe Ministrom Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu Kontraktacji.

§ 1. 1. Wszystkie jednostki gospodarcze podległe Ministrom Handlu Wewnętrznego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego oraz Prezesowi Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji składają miesięczne zapotrzebowania na środki

(Przedsiębiorstwo Instytucja)
dokładny adres Nr telef.

transportu drogowego bezpośrednio do wydziałów komunikacyjnych prezydiów wojewódzkich rad narodowych.

2. Zapotrzebowania powinny być składane na formularzach wg wzoru stanowiącego załącznik do niniejszej instrukcji.

§ 2. Zapotrzebowania, o których mowa w § 1 powinny być składane w następujących terminach:

- 1) na trzecią dekadę września 1951 r. — do dnia 18 września 1951 r.
- 2) na październik, listopad i grudzień 1951 r. — w nieprzekraczalnym terminie do dnia 25 każdego poprzedzającego miesiąca tegoż roku.

§ 3. Wszystkie przewozy, które z uzasadnionych przyczyn nie mogły być ujęte w miesięcznych zapotrzebowaniach na tabor (przewozy interwencyjne) będą dokonywane na zasadach ustalonych w instrukcji Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego wydanej zgodnie z § 3 ust. 2 uchwały Rządu.

§ 4. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 8 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

Załącznik do Instrukcji Nr 7
Przewodniczącego PKPG
z dnia 8 września
(znak KI6A-02-32)

Zapotrzebowanie taboru w akcji przewozów jesiennych środkami transportu drogowego

Rodzaj ziemiopłodów do przewozu	Ton do przewozu	Średnia odległość jednej jazdy (przewozu) km	Termin rozpoczęcia i ukończenia przewozu	Tabor posiadany		Planowane zapotrzebowanie		Uwagi co do lokalizacji przewozów i jakości dróg
				Jedn. szt.	Ogólna ładowność ton	Jedn. szt.	Ogólna ładowność ton	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

271.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT PLANÓW TERENOWYCH
I LOKALIZACJI**

z dnia 12 września 1951 r.

(znak PT3F-1b-20)

w sprawie uzgadniania lokalizacji.

W związku z mylną interpretacją przez niektóre wojewódzkie komisje planowania gospodarczego Zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 236 z dnia 16 czerwca 1951 r., zmieniającego instrukcję Nr 20 o zasadach sporządzania

i zatwierdzania dokumentacji technicznej dla inwestycji (Biul. PKPG Nr 19, poz. 185) — Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) wyjaśnia, co następuje:

1. Instrukcja PKPG Nr 21a i wymagania w zakresie trybu sporządzania planu inwestycyjnego określają, że inwestycja może być wprowadzona do planu inwestycyjnego na dany rok z chwilą, kiedy posiada zatwierdzone założenia i projekt wstępny. W związku z tym wojewódzkie komisje planowania gospodarczego (WKPG) powinny wydawać zaświadczenia lokalizacji ogólnej dla inwestycji II grupy oraz wstępnej lokalizacji szczegółowej na inwestycje niezależnie od tego, czy są one już wprowadzone do planu inwestycyjnego na dany rok; podstawą do wydania tego za-

świadczenia jest w tym przypadku stwierdzenie przez inwestora na właściwym szczeblu, że inwestycję daną ma on zamiar wprowadzić do planu. Stosowana dotychczas często praktyka wydawania zaświadczeń lokalizacyjnych tylko dla inwestycji umieszczonych w planie jest więc niezgodna z podstawową zasadą sporządzania planu inwestycyjnego.

Przy przewidzianym instrukcjami trybie załatwiania lokalizacji ogólnej oraz wstępnej lokalizacji szczegółowej może się zdarzyć, że szereg zlokalizowanych inwestycji nie wejdzie do planu inwestycyjnego na dany rok; będą one wówczas materiałem do wniosków inwestycyjnych w jednym z lat następnych. Z tego względu, w przypadku trudności w dysponowaniu wolnymi terenami, WKPG powinny sprawdzić w zatwierdzonym planie inwestycyjnym na dany rok, czy zlokalizowane przez nie inwestycje weszły do planu, jeśli jakaś zlokalizowana inwestycja nie znajduje się w planie inwestycyjnym na dany rok WKPG mogą zwrócić się do właściwego inwestora z prośbą o zrewidowanie jej lokalizacji w celu przyznania tego terenu dla innej pilnej inwestycji; w przypadku niemożności dojścia do porozumienia sprawy także należy kierować do PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji).

2. Na podstawie dotychczasowej praktyki w zakresie lokalizacji stwierdzone zostało, że zachodzą istotne trudności w określaniu lokalizacji szczegółowej wówczas, gdy zaświadczenie lokalizacji ogólnej nie zawiera w sobie przynajmniej ramowego określenia wielkości danego obiektu. W celu usprawienia tych niedomogań w zaświadczeniach o lokalizacji ogólnej należy podawać ramowo wielkość danego obiektu mierzona w jego efekcie rzeczowym lub wielkość terenu, np. dla zakładów przemysłowych—wielkość terenów w ha, dla osiedli mieszkaniowych — ilość izb na tle danych Planu 6-letniego, dla urządzeń usługowych — ilość miejsc, jak liczba łóżek szpitalnych, dzieci w przedszkolach itp.; w ten sam sposób, wydawane będą zaświadczenia lokalizacji ogólnej dla inwestycji grupy I.

3. Często zachodzą przypadki, że WKPG odsyłają inwestora np. Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR“, do PKPG w celu zatwierdzenia lokalizacji ogólnej obiektów, których koszt nie przekracza limitu grupy II, co przyczynia się do przedłużenia toku lokalizacji.

W związku z powyższym zwraca się uwagę na konieczność przestrzegania instrukcji lokalizacyjnej w tym zakresie.

P.O. DYREKTORA DEPARTAMENTU

Inż. B. Malisz

WYKAZ INSTRUKCJI

wydanych lub zatwierdzonych przez Przewodniczącego PKPG w 1951 roku, które ukazały się odrębnie lub zostały ogłoszone w Monitorze Polskim.

(wg stanu w dniu 15.9.1951 r.).

Lp.	Tytuł instrukcji	Zatwierdzona zarządzeniem	
		nr	z dnia
1	Opracowanie terenowych bilansów siły roboczej na 1951 r.	30	5.2.1951 r.
2	Jednolite obliczanie zużycia paliwa w kotłach parowych (Mon. Pol. Nr A—22, poz. 270)	58	22.2.1951 r.
3	Obliczenie zużycia paliwa dla ogrzewania (Mon. Pol. Nr A—53, poz. 689)	59	22.2.1951 r.
4	Opracowanie planu produkcyjno-finansowego dla spółdzielczych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1951 rok	75	8.3.1951 r.
5	Sprawozdawczość inwestycyjna na 1951 r.	83	6.3.1951 r.
6	Sprawozdawczość bankowa z realizacji Planu Inwestycyjnego na 1951 rok	86	16.3.1951 r.
7	Sprawozdawczość statystyczna przedsiębiorstw handlowych gospodarki społecznej na 1951 r.	91	24.3.1951 r.
8	Sprawozdawczość statystyczna wielkiego i średniego, przemysłu państwowego na 1951 r.	97	24.3.1951 r.
9	Sprawozdawczość statystyczna Państwowych Gospodarstw Rolnych w 1951 r.	107	2.4.1951 r.
10	Okresowe sprawozdania z wykonania Narodowych Planów Gospodarczych składowane przez ministerstwa i inne władze centralne	109	4.4.1951 r.
11	Sprawozdawczość statystyczna Państwowych Ośrodków Maszynowych na 1951 rok	131	20.4.1951 r.
12	Sprawozdawczość statystyczna w zakresie zatrudnienia i płac w administracji państwowej 1951 r.	132	21.4.1951 r.
13	Sprawozdawczość statystyczna w zakresie zatrudnienia i płac w bankach w 1951 roku	133	21.4.1951 r.
14	Sprawozdawczość statystyczna uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych, biur projektów oraz inwestorów prowadzących roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym	139	12.4.1951 r.
15	Sprawozdawczość statystyczna wykonania planu techniczno-przemysłowego Przemysłu Spółdzielczego na 1951 rok	151	30.4.1951 r.
16	Sprawozdawczość statystyczna na 1951 r. w jednostkach organizacyjnych utrzymywanych z narzutów na koszty własne jednostek podległych	154	21.4.1951 r.
17	Sporządzanie terenowych bilansów dochodów i wydatków ludności	155	2.5.1951 r.
18	Sprawozdawczość statystyczna wykonania planu techniczno-przemysłowo-finańsowego Państwowego Przemysłu Miejskowego na 1951 rok	165	5.5.1951 r.
19	Stosownie jednolitej nomenklatury pojazdów mechanicznych	175	16.5.1951 r.
20	Ujawnienie, upłynnienie i zapobieganie tworzeniu się zbędnych i nadmiernych remanentów materiałowych zaopatrzeniowych w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych (Mon. Pol. Nr A—46, poz. 602 i Nr A—51, poz. 685)	177	2.5.1951 r.
21	Sprawozdawczość statystyczna przedsiębiorstw handlu zagranicznego na 1951 rok w zakresie zatrudnienia, płac i finansów	180	19.5.1951 r.

Lp.	Tytuł instrukcji	Zatwierdzona zarządzeniem	
		nr	z dnia
22	Prace nad wskaźnikami zużycia materiałowego w budownictwie	182	21.5.1951 r.
23	Zbiorcza sprawozdawczość statystyczna w zakresie ochrony zdrowia	189	23.5.1951 r.
24	Sprawozdawczość statystyczna leśnictwa za 1951 rok w zakresie lasów państwowych nie będących pod zarządem Ministerstwa Leśnictwa	190	23.5.1951 r.
25	Sprawozdawczość statystyczna dotycząca lasów niepaństwowych na 1951 rok	191	23.5.1951 r.
26	Zasady i tryb sporządzania planu zaopatrzenia inwestycji w maszyny, urządzenia, sprzęt i inwentarz na 1952 rok	212	31.5.1951 r.
27	Sprawozdawczość statystyczna z wykonania planu gospodarczego w zakresie pionu komunikacyjnego Ministerstwa Żeglugi	221	9.6.1951 r.
28	Sprawozdawczość statystyczna leśnictwa na 1951 rok w zakresie lasów państwowych pod zarządem Ministerstwa Leśnictwa	229	23.5.1951 r.
29	Sprawozdawczość statystyczna z wykonania planu gospodarczego na 1951 rok w Ministerstwie Poczty i Telegrafów dotycząca państwowego przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon	244	9.6.1951 r.
30	Statystyka finansowa w 1951 r. Przedsiębiorstwa Państwowego Polskie Radio	245	6.6.1951 r.
31	Statystyka finansowa w 1951 r. Państwowego Przedsiębiorstwa Radiofonizacji Kraju	246	6.6.1951 r.
32	Sprawozdawczość statystyczna w 1951 r. jednostek pozostających na rozrachunku gospodarczym w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	247	8.6.1951 r.
33	Sprawozdawczość statystyczna jednostek budżetowych w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej w 1951 roku	248	8.6.1951 r.
34	Sprawozdawczość statystyczna z wykonania planu gospodarczego na 1951 rok w zakresie pionu komunikacyjnego Ministerstwa Kolei dotycząca państwowego przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe	249	9.6.1951 r.
35	Sprawozdawczość statystyczna z wykonania planu gospodarczego na 1951 r. w zakresie pionu komunikacyjnego Ministerstwa Transportu Drogowego i Lotniczego	250	9.6.1951 r.
36	Ogólne zasady opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na 1952 rok	251	27.6.1951 r.
37	Planowanie i wykonywanie remontów obrabiarek skrawających	252	21.6.1951 r.
38	Sprawozdawczość statystyczna na 1951 r. w zakresie cen	260	28.6.1951 r.
39	Sprawozdawczość finansowa Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych	261	16.6.1951 r.
40	Tryb przygotowania i przesłania wstępnych zleceń robót budowlano-montażowych, sposób sporządzania projektów rozdziału tych robót oraz sporządzanie projektów programów produkcji i projektów planów wskaźnikowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na 1952 r.	262	4.7.1951 r.
41	Opracowanie projektu terenowego planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych	278	25.7.1951 r.
42	Zasady i tryb opracowania planu przewozów towarowych i przeładunków portowych na 1952 r.	282	16.7.1951 r.
43	Zasady planowania terenowego na 1952 rok	301	3.8.1951 r.
44	Opracowanie projektu terenowego planu Drobnej Wytwórczości na 1952 rok	304	6.8.1951 r.
45	Opracowanie projektu planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej	305	4.8.1951 r.
46	Opracowanie projektu planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie żywienia zbiorowego	306	6.8.1951 r.
47	Opracowanie projektu planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie obrotu towarowego	307	6.8.1951 r.
48	Opracowanie projektu centralnego planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie urządzeń kulturalnych i socjalnych	308	6.8.1951 r.
49	Opracowanie planu inwestycyjnego rolnictwa na 1952 rok	309	4.8.1951 r.
50	Opracowanie planu leśnictwa na 1952 rok	313	7.8.1951 r.
51	Sprawozdawczość finansowa Dyrekcji Budów i Oddziałów Wykonawstwa Inwestycyjnego na 1951 rok	318	19.7.1951 r.
52	Sprawozdawczość finansowa Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych na 1951 r.	319	21.7.1951 r.
53	Sporządzenie sprawozdania rocznego z wykonania Planu Inwestycyjnego na 1950 rok	328	14.8.1951 r.
54	Opracowanie projektu planu gospodarczego na 1952 rok w zakresie handlu zagranicznego i spedycji międzynarodowej	339	23.8.1951 r.
55	Zasady i tryb sporządzenia Planu Inwestycyjnego na 1952 rok	347	18.7.1951 r.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr. **Cena numeru 1 zł 80 gr.**
PRENUMERATE PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kółportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
 Konto PKO I-15809.

Zam. 291. Zamówiono dnia 17.IX.1951 r. podpisano do druku dn. 26.IX.1951 r., druk ukończono 29.IX.1951.

Nakład 15.000 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.

Druk. „Prasa Demokratyczna“ Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

2-B-40289

G O S P O D A R K A P L A N O W A

M I E S I Ę C Z N I K

Pismo niezbędne, zarówno dla uzupełnienia wiadomości każdego pracownika gospodarczego, jak i dla szkolenia w zawodach ekonomicznych.

Warunki prenumeraty: cena pojedynczego egzemplarza zł 7 gr. 50, kwartalnie zł 22 gr. 50, półrocznie zł 45, rocznie zł 90.

Prenumeratę przyjmuje PPK „RUCH” – Warszawa ul. Srebrna 12. Konto PKO N. 1-4821.

PRZEGLĄD BIBLIOGRAFICZNY W Y D A W N I C T W G O S P O D A R C Z Y C H

D w u m i e s i ę c z n i k

zawiera omówienie bieżącej bibliografii książek i czasopism w układzie działowym.

Cena 1 egzemplarza	zł 30
Prenumerata roczna	„ 60
„ półroczna	„ 30

Redakcja: Warszawa ul. Nowy Świat 49 (Polskie Towarzystwo Ekonomiczne)

Kolportaż i prenumerata PPK „Ruch” Warszawa, ul. Srebrna 12. Konto PKO N.I. – 18119/110

T R A N S P O R T I S P E D Y C J A

M I E S I Ę C Z N I K

„Transport i Spedycja” powinien być prenumerowany i czytany przez wszystkich transportowców, spedytorów, studentów, którzy studiują zagadnienia transportowe, jak też i pracowników innych dziedzin gospodarczych, których działalność jest związana z transportem.

Warunki prenumeraty: Cena pojedynczego egzempl. zł 5. Prenumerata półroczna zł 30, roczna zł 60.

Prenumeratę przyjmuje PPK „Ruch” – Warszawa, ulica Srebrna 12. Konto PKO N. I. – 1887.